

Bir Garip Yürek Sesiğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Şubat 2017

Dinginliğin huzuruna eren bir matemim,
Mahrem gölgelerin oynadığı bir yangın belki de,
Eremediğim hidayetin tutuklu yolcusuyum
Girizgâhında aşkı buyur eden bir hikâyeden ibaretim:
Gidenlere yüklü nidalar savuran,
Gelenlere yürek dolusu sevgiyi ve sırrı sunan.

Bir gölgeyim de demlendikçe kaybolmaktan
Kendini alamayan;
Dertlendikçe yüreği kör dili bıçak olan;
O kuyunun dibinde
Nemli ve mimli bir imgeyim:
Çıkmak ne kelime,
Ölümüne kalmaya razıyım
Hem de ikbalimi yok sayıp
Mazimle haşır neşir;
An'ımı var sayıp dünümle cebelleştığime kani
Bir garip yürek sesiğim.

Yine soytarısı cümlelerin,
Batılı belki de derlediğim hikâyelerin
Ve mensur bir şiirim andıkça adını bilinmez
Her şiiri aşk bildiğim sırdaş bir terennüm kadar da
Kayıp mutluluğun simgesine nail kekremsi bir acı.

Kandıkça, için için kanayan;
Sustukça rehavete dalan,
Dalaya dediğim ne çok ihanet mademki değişmez yazgım
Yine başımın tacı sevdanın bitimsiz nazında saklıyım:
Hem de öylesine rahvan bir kaykılmışlık ki
Andımda saklı tuttuğum,
Yarınımsa hepten kayıp.

Dünlerin közüne toz konduramazken
Eşrafın gözünde kayıp bir rotayım

Derlediđime inat özölmeyi dilediđim;
Dertlendike yazmaktan geri duramadığım
Ve her cümleyi sure,
Her aşkı da hikmet eyleyip
Şükre doğru yolculuğım
Varamadığım sabaha rahmet yüklediğim
Bir bilinmezim hele ki bilindik bir lehçeden yoksun,
Yürekse hepten yorgun,
Suretimde niyazla demlendiđim nice hikmeti
Feyiz alıp varmayı beceremediğim o güzergâh,
Kayıp şehirlerin ilacı adeta
Yazmayı adet edindiđim
Her sır yüklü şiir,
Sonunda çıktığım kerevete buyur eden.